

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 112. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1957. május 16.

Nagyobb beruházás nélkül csaknem 10 millió forint értékű áruval növekszik a Szegedi Ruhagyár évi termelése

Új dolgozók jutnak munkalehetőséghez

A Szegedi Ruhagyárban készülő jó minőségű szövetöltönyök, munkaruhák iránt országsszerte növekszik az érdeklődés, a kereslet, úgy-hogy a jelenlegi kapacitással már nem is tudják kielégíteni. Mivel az ország jelenlegi gazdasági helyzete nem teszi lehetővé az üzem nagyobb arányú fejlesztését, a műszaki vezetés a meglévő üzemrészek, gépek és tartalékgépek ésszerűbb kihasználásával akarnak jelentős termelésnövekedést elérni.

Megfelelő átszervezéssel még ebben a hónapban két új szalagot szerelnek fel. Az egyikben május 20-án, a másikban június elsején kezdik meg a munkaruhák készítését. Már veszik fel a munkásokat is,

a hónap végéig hatvan új dolgozó talál munkalehetőséget a két szalag gépein. Betanításuk után havonta félezer munkaruhával nő az üzem termelése.

Megtették az előkészületeket újabb minőségi szövetöltönyöket gyártó szalag létesítésére is. Ezt a harmadik negyedév elejére szerezlik fel, s további hatvan új munkást alkalmaznak majd.

Ezzel **250-re emelkedik a gyárban az idén munkába állított dolgozók száma.**

A műszakiak számítása szerint a három új szalag felszerelése mintegy 150 ezer forintba kerül, ugyanakkor **csaknem 10 millió forint értékű áruval növekszik a gyár évi termelése.**

A Ruhagyár műszaki dol-

gozói megtették az előkészületeket a másik nagyszabású tervük megvalósítására, **gőztávezeték létrehozására is.**

A nagy munkára már ebben a hónapban sor kerül. Mielőtt hozzáfognának, ismét átnézték a terveket, újból felmérték a gőzvezeték nyomvonalát, amelyen az Erőműből a Ruhagyárba kerül majd a fűtőgőz. Rájöttek, hogy a csövek az eredeti tervtől eltérően **40 méterrel rövidebb szakaszon is elhelyezhetők, s így 50 ezer forintot megtakaríthatnak.**

Most már csak a DÁV-on múlik, hogy a több ezer tonna szén megtakarítását jelentő távvezeték építéséhez mielőbb megteremtse a szükséges feltételeket.

A KŐFAL MELLŐL

Lassan végére járunk a „májusi télnek”, s egyre melegebben süt a nap. Az újra áradó Tiszán horgonyzó úszóházakban is mindiöbben jelentkezik a napsfény és a víz szerelmesei, s különösen a déli órákban végignyúlnak a teraszokon, hogy mihamarabb lebarnuljanak. Az óvatosabbak csak innen a kőfal mellől nézegetik e „merész” strandolókat. Nem hisznek az idei csalogók időjárásnak, hátha még egy „júniusi tél” is lesz...

(Liebmann Béla felvétele)

„Füstöl már, füstöl már a dorozsmai téglagyár”

Lovaskocsik nyoszörögnek túl Dorozsmán, a majsi úton. Az egyik kocsik bakján fejbüdjára tolt kalappal parasztember fűtyűrészt. A dorozsmai szelmalomról szóló nótát fújja. A fűtyűs fűjt dalhoz én is szöveget dúdolok, de nem az eredetit, hanem egy rögtönzöttet: „Füstöl már a, füstöl már a dorozsmai téglagyár”. Lehet, hogy a dalamos fűtyszó, de azt hiszem inkább az derített jókedvre, amikor kifordultam a falu szélső házaik közül, s megláttam, milyen szépen pipál, eregeti a füstöt a nem is olyan régen

nács követeléseit. Ok élőszóval, az újság meg írott betűkkel vitázott a Bánya- és Építőanyagipari Egyesülettel, különösen igazgatójával, Besz Lajossal. Ok mondták ki a gyára a halálos ítéletet, mitsem törődve azzal, hogy a dorozsmaiaknak, s a környékbeli falvak lakóinak nagy szüksége van a téglára.

»Tégla kell, és tégla lesz«

— fogadkoztak január végén, február elején a dorozsmaiak. Besz Lajos pedig azt bizonygatta, keresve az újsággal és a dorozsmaiakkal szemben saját igazát, hogy drágán termel a gyár, rosszak a gépek, hét méter mélyről kell bányászni a téglakészítésére alkalmas anyagot. Ezért mondta ő, hogy le kell állítani a gyárat. Míg így kereste saját igazát, kinn, a majsi út mentén a gyártelepen 860 ezer nyerstégla pusztult, s

az udvaron hagyott szemet hordta boldog, boldogtalan. A munkások pedig, kezükben a munkakönyvvel, s a részükre kifizetett, összesen 86 ezer forint felmondási költséggel szelnek voltak eresztve. Csak hogy azok sem hagyták magukat. Ma szinte valamennyien itt dolgoznak a gyárban, de már nem a Bányá- és Építőanyag ES munkásaként, hanem mint bérlő, a dorozsmai földművelésügyi felügyelőség foglalkoztatja őket.

Április 23-án kezdtek munkához a gyárban, 24-én be is gyűjtötték

az első tűzszekrényt,

május 2-án pedig már égetett tégla került ki a kemencéből. Havonta 320 ezer téglát akarnak termelni, de olcsóbban, mint ahogy az ES idejében termeltek. Ezért csökkentették az adminisztrációra fordított kiadást, és sok más sallangot faragtak le a ráfordításoknál, kiadásoknál is.

Egymást érik a téglahordó kocsik

több nap óta a gyár udvarán. Viszik elsősorban az építési engedéllyel rendelkezők, a József Attila Termelőszövetkezet, s — ha jut — kapnak mindazok, akiknek szükségük van téglára.

Egyik cikkünkben arra kértük a Bánya- és Építőanyagipari E. S. vezetőit: »Tájékoztódnak ismét a dorozsmai téglagyár helyzetéről, hallgassák meg a dorozsmaiak véleményét, tekintsek meg a gyártelepet, s juttassák el véleményüket szerkesztőségünkhöz... had tudják meg az olvasók, mi az igazság a dorozsmai téglagyár leállításáról körül«. Azóta is várjuk a választ, de úgy látszik, mindhiába. Pedig várjuk a választ, s e cikkkel sem akartunk senkit megbántani, csak a lelkiismeretét ébreszteni... (N-P)

Politika és gazdaság

A mindennapok újra, meg újra arra is tanítanak, hogy munka nélkül nincs élet, és az anyagi alapokon teremthető meg az emberek egyre gondtalanabb élete. A Magyar Szocialista Munkáspárt igazi marxista párthoz méltó célkitűzése, hogy a munka alapján szépítse a dolgozók életét, s tovább növekedjék a népjólét. Ebből az alapvető célkitűzésből következik, hogy az üzemek, termelő vállalatok pártvezetéseinek figyelmét kell fordítani a termelési, a gazdasági kérdésekre. A pártélet konszolidálásának a többi között éppen abban kell megnyilvánulnia, hogy a kommunisták hozzáértéssel foglalkoznak az adott terület gazdasági helyzetével, s őszinte, meggyőző szavaikkal a feladatok végrehajtására összefogják a dolgozó embereket.

A politika és a gazdaság egészet képez, s nem választható külön. A párt népért való politikája a gyakorlatban akkor valósul meg, ha ehhez a fundamentumot a gazdasági életben teremtjük meg. Pontosan azt jelenti ez, hogy az ellenforradalom pusztító rombolása és gazdaságpolitikában korábban elkövetett hibák miatt nehéz helyzetbe került népgazdaságunkat becsületes munkával segítjük az előrevezető úton. Javuló termelékenység, takarékoság, csökkenő önköltség kell ahhoz, hogy megszilárdítsuk és tovább növeljük az élet-színvonalat. Ez mindenképpen a dolgozó emberek műlik, — igazgatókon, műszakiokon és munkásokon. Sajnos, az ellenforradalom igen károsan hatott a termelési fegyelmre, a munkaerőre is. Az ellenséges behatás a legkülönbözőbb formában jelentkezik gazdasági életünkben, hogy fékezze a termelőmunka folyamatos-ságát. Az ellenforradalmi elemek és azok székértelmei támadásának főiránya most gazdasági életünkben jelentkezik: lazaságra bujtogatnak, a minőség, a takarékoság semmibe vevésére törek, stb. Nyilvánvaló, hogy ha ezek ellen nem folytatunk kerlelhetetlen harcot, ez azt is jelenti, hogy teret engedünk az ellenforradalmi politikának. A gazdasági életben mutatkozó fogynakosságok a pártunk dolgozó embereikért folytatott politikájának megvalósulásának útján jelentenek buktatókat, akadályokat.

Természetesen, ha a munkában, a termelésben előrehaladunk, akkor ez a párt politikájának előrehaladását is jelenti. Igaz viszont az is, hogy a párt politikájának ismertetése, az emberek között folytatott politikai felvilágosító munka visszahat a termelésre. Ha a kommunisták őszinte szavakkal és tettekkel előljárnak a termelési fegyelm szilárdításában, s segítsé-

gükkel olyan közszellem alakul ki, amely elítéli a lógást, a hanyagságot, a pazarlást, akkor ez egyaránt előrevizsi a gazdasági feladatok megoldását és a párt politikájának megvalósulását.

Nem mondható még el a szegedi üzemek, termelő vállalatok pártvezetéseiről, hogy hatékonyan foglalkoznak a termelés kérdéseivel, illetve, hogy tevékenységükben összhangot alkot a politika és a gazdaság. Egész egyszerűen azt jelenti ez, hogy még nagyüzemeinkben sem folytatnak kielégítő munkát a termelési- és munkafegyelm szilárdításáért. Korántsem általános még, sőt, sajnos, ritkán fordult elő, hogy az üzemi pártvezetetek behatóan tanulmányozzák az üzem gazdasági helyzetét, s az ebben mutatkozó feladatokat. Nem hatol még elég szélesen el a kommunista szava az emberek közé azért, hogy a becsületes munkások ne tőrjék a fegyelm bontást, a pazarlást. Nem sikerült még a lazaságok ellen fellépő közhangulatot kialakítani a Kenderfonóban, a Ruhagyárban, az Újszegedi Kender-Lenszövetségben és a Textilművekben sem. A Szegedi Kenderfonóban az a felháborító jelenség mutatkozott, hogy a munkaidőt becsületesen kihasználók, a termelést, a termelékenységét úttörőként növelő egyszerű munkásoknak némely rosszulmúlatú, vagy ellenséges személy keserű percek okozott durva megjegyzésével, sőt fenyegetéssel. Ez tőrhetetlen! A Kenderfonóban és minden üzemben szót kell érteni a kommunistáknak munkástársaikkal, hogy elsődlegesen saját érdekükben becsületesen dolgozzanak, ne tőrjék a rendbontást és a fegyelmességét.

A párt vezető szerepét, ellenőrzését érvényesíteniük kell a termelésben is. A revizionizmus abban is megmutatkozott, hogy tagadta a párt vezetőszerpét és ezt általánosította a termelésben. A pártvezetésről, a pártellenőrzésről nem mondhatunk le az üzemekben sem. Nyilvánvaló, az ellenőrzésnek pártszerű formában kell meentörténnie és úgy, hogy ne csökkentse a gazdasági vezetők önállóságát, felelősségét. Némely helyen uralkodik olyan nézet is, hogy a munkástanácsok szükségtelenné teszik a pártellenőrzést. Revizionista nézet ez. A párt vezetőszerpének, ellenőrzésének életünk minden területén, így az üzemekben is érvényesülnie kell. Természetesen ez nem jelenthet túlzásokat, hanem a pártvezetés ellenőrzésének megfelelő módon kell történnie.

Az üzemek pártvezetetei összpontosítsák figyelmüket a termelésre, az emberek között folytatott politikai felvilágosító munkára. Előrehaladásunk fontos kérdése ez.

Ma:

Lemondott, majd visszavonta lemondását Guy Mollet francia miniszterelnök

A Fémfeldolgozó és a Finommechanikai Vállalat eredményes „különéléséről”

Egy leleplezett kaméleon

A megújódott úttörőmozgalmról

Totó-tanácsadó

Jön a nyár

— s nemcsak a Tiszán indul vidám vízi élet. Csehszlovákia legszebb úttörőábrójában a sezi duzzasztógát távanak széles tükre vidám csónakázással töltik az időt a jókedvű fiatalok,